

Helena NĚMCOVÁ - scénář ZŠ Zbraslav

- Jsme žákyněmi devátých tříd Základní školy Vladislava Vančury. Náš tým tvoří Adéla Simeonova, Aneta Karlíčková, Tereza Mwihaki Bučková a Matilda Nielsen.
- Naším zájmem bylo uchovat vzpomínky zbraslavské občanky paní Heleny Němcové, jejíž rodina vzhledem ke svému původu a politickému názoru byla perzekuována v době komunistické moci. Paní Helena se narodila roku 1937 do intelektuální rodiny s kulturními zájmy. Tatínek pracoval jako soudce a zároveň vedl ochotnický spolek ve Zbraslavi, maminka byla v domácnosti, jak bylo v této době zvykem.
- Po komunistickém převratu v roce 1948 tatínek paní Němcové byl zbaven funkce a donucen pracovat na stavbě branického mostu (**šum vody**), kterému se přezdívá most inteligence. Stavěli ho lidé nepohodlní komunistickému režimu s vysokoškolským vzděláním (**nahrávka 13:36-13:52 16s**) (**konec šumu vody**)

„No, a když ten most dostavěli, tak ve čtyřiapadesátém roce je přesunuli do Strakonice, kde se stavěl most a to byly povodně no a v těch Strakonících na tom mostě se můj tatínek při nějakých pracích zachranejch my jsme se to vlastně nikdy nedozvěděli, ale tam se zabil.“

- Po ukončení základní školy se dostala na Vančurovo gymnázium už s tím, že na vysokou školu ji nikdo nedoporučí. Po vystudování vystřídala několik zaměstnání odpovídajících vzdělání. Například pracovala v krajském kulturním středisku (**15:22-15:51 30s mluví o 2000slovech**).

„No a tam jsem vlastně vedla oddělení zájmové umělecké činnosti až do toho 70. roku kdy mě teda za podpis 2000 slov což byl takovej materiál, kterej vyšel ještě před chartoutam mě vyhodili a šla jsem pracovat do ležčivejch rostlin do výroby.“

- Paní Heleně také uškodilo v zaměstnání vlastnictví souboru fotografií z okupace sovětskými vojsky v srpnu 1968 (**1:09:34-1:09:43 10s**).

„Ten náš milej kolega nám, nevím kde to sebral, ale on nám to prodával a pak nás práskal že jsme si to koupili.“

- Navzdory nemožnosti vykonávat adekvátní povolání, nadále musela uživit rodinu se dvěma syny a nikdy se nezpronevěřila svému životnímu heslu **(1:46:01-1:46:15)**.

„To aby se chovali podle jejich nejlepšího vědomí a svědomí a nedělali nic, co by se s jejím svědomím neslučovalo.“

Pokud od paní Němcové nebo od jejího syna seženeme nahrávku jejich společné písničky, dodáme na konec

- Po sametové revoluci se paní Němcová vrátila ke svému působení v kultuře a v této oblasti zůstává činná dodnes. Se svým starším synem píše písničky pro děti a je-li to možné, přispívá radou zbraslavskému ochotnickému sdružení dodnes.